

Шановні студенти Інституту дизайну та реклами!

У зв'язку з постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2020 р. та рішення постійно діючої комісії КМДА з питань техногенної та екологічної безпеки від 11 березня 2020 р. щодо введення обмежувальних заходів для запобігання розповсюдження захворювання на коронавірус COVID-19 кафедра рисунка, живопису та скульптури переходить на режим он-лайн викладання з дисциплін рисунок, живопис, пластична анатомія та комп'ютерне проектування.

До вашої уваги, на період з 24 квітня по 13 травня 2020 р., пропонуються загальні програми навчання та безпосередньо завдання викладачів по курсам та групам.

Бажаємо доброго навчання та здоров'я!

ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ:

I курс

Гр. БДЗ-11-9/2 Рисунок проф. Куш А.В.

1. Стилзація закінченого натюрморту з побутовими предметами та драпіровкою, Створення на його основі стилізації авторського концептуального натюрморту з характерними предметами та просторовими характеристиками, Стилізований чорно-білий варіант з доданням гіпсових елементів. (третій етап виконання завдання).

2. Начерки фігури людини. Лінійний рисунок м'якими матеріалами, перелік навчальних завдань короткострокових вправ: - вироблення на основі отриманих теоретичних знань образотворчих навичок; - формування цілісного сприйняття. Короткострокові завдання відрізняються один від одного поставленими завданнями, тривалістю виконання і класифікуються як начерк, ескіз, етюд, кроки, гріфонаж, Брульон, начерк-етюд з натури всієї моделі і фрагмента, по пам'яті і за поданням. Є й назва, що об'єднує терміни «начерк», «ескіз» і «етюд» - Скіць (скіціровать, тобто робити начерк, етюд, ескіз). У наш час його прийнято вважати застарілим, проте ми

вважаємо за можливе використовувати його для позначення всіх понять короткострокових графічних, рисувальних і живописних вправ. Скіць - це невелика за форматом робота з натури, в якій передані в узагальненій формі основні конструктивно-пропорційні, живописно-пластичні якості натури. (третій етап виконання завдання).

3. Використання елементів попереднього завдання та створення на їх основі абстрактно-стилізованої композиції. Натюрморт з побутовими предметами, тканиною та квітами та (або) фруктами (вільна техніка та визначення матеріалу), (третій етап виконання завдання).

Viber: 067-735-07-13; e-mail Skulptor@meta.ua Зв'язок згідно розкладу занять.

Гр. БДЗ-11-9/3 Рисунок доц. Лисенко-Ткачук І.В.

1. Робота по пам'яті над предметним натюрмортом, Стилізація закінченого натюрморту з побутовими предметами. Створення на його основі стилізації авторського концептуального натюрморту з характерними предметами та просторовими характеристиками, Стилізований чорно-білий варіант з доданням гіпсових елементів. (третій етап виконання завдання).

2. Тренінг з лінійного рисунку(начерки голови, фігури людини, начерковий рисунок рослин, фруктів (м'якими матеріалами). А-4 роз. Лінійний рисунок м'якими матеріалами, перелік навчальних завдань короткострокових вправ: - вироблення на основі отриманих теоретичних знань образотворчих навичок; - формування цілісного сприйняття. Короткострокові завдання відрізняються один від одного поставленими завданнями, тривалістю виконання і класифікуються як начерк, ескіз, етюд, кроки, гріфонаж, Брульон, начерк-етюд з натури всієї моделі і фрагмента, по пам'яті і за поданням. Є й назва, що об'єднує терміни «начерк», «ескіз» і «етюд» - Скіць (скіціровать, тобто робити начерк, етюд, ескіз). У наш час його прийнято вважати застарілим, проте ми вважаємо за можливе використовувати його для позначення всіх понять короткострокових графічних, рисувальних і живописних вправ. Скіць - це невелика за форматом робота з натури, в якій передані в узагальненій формі

основні конструктивно-пропорційні, живописно-пластичні якості натури. (третій етап виконання завдання). Більша кількість рисунків за один тренінг,

3. Використання елементів попередньої стилізованої композиції по темі: «Предметна композиція», «Геометричні об'єкти», та створення на їх основі абстрактних композицій у стилі різних відомих художників та дизайнерів. (Третій етап виконання завдання).

Viber: 093-767-81-67; e-mail lysenkoti@ukr.net Зв'язок згідно розкладу занять.

Гр. БДЗ-14-9 Рисунок ст.в. Новак Ю.В.

1. Робота по пам'яті над предметним натюрмортом. Стилізація закінченого натюрморту з побутовими предметами. Створення на його основі стилізації авторського концептуального натюрморту з характерними предметами та просторовими характеристиками, Стилізований чорно-білий варіант з доданням гіпсових елементів. (третій етап виконання завдання).

2. Тренінг з лінійного рисунку(начерки голови, фігури людини, начерковий рисунок рослин, фруктів) (м'якими матеріалами). А-4 роз. Лінійний рисунок м'якими матеріалами, перелік навчальних завдань короткострокових вправ: - вироблення на основі отриманих теоретичних знань образотворчих навичок; - формування цілісного сприйняття. Короткострокові завдання відрізняються один від одного поставленими завданнями, тривалістю виконання і класифікуються як начерк, ескіз, етюд, кроки, гріфонаж, Брульон, начерк-етюд з натури всієї моделі і фрагмента, по пам'яті і за поданням. Є й назва, що об'єднує терміни «начерк», «ескіз» і «етюд» - Скіць (скіціровать, тобто робити начерк, етюд, ескіз). У наш час його прийнято вважати застарілим, проте ми вважаємо за можливе використовувати його для позначення всіх понять короткострокових графічних, рисувальних і живописних вправ. Скіць - це невелика за форматом робота з натури, в якій передані в узагальненій формі основні конструктивно-пропорційні, живописно-пластичні якості натури. (третій етап виконання завдання). Більша кількість рисунків за один тренінг,

3. Використання елементів попередньої стилізованої композиції по темі: «Предметна композиція», «Геометричні об'єкти», та створення на їх основі абстрактних композицій у стилі різних відомих художників та дизайнерів. (Третій етап виконання завдання).

Viber: 098-203-83-89; e-mail unovak43@gmail.com Зв'язок згідно розкладу занять.

Гр. БДЗ-11-9/2 Живопис ст.в. Новак Ю.В.

1. Робота над натюрмортом в акварельній техніці. Перехід від загальної прописки, до роботи над деталями. Практичне навчання дає можливість експериментувати. Саме на практичних заняттях можна дослідити традиційні підходи й перевірити, чи надаються вони до використання в межах певного навчального або робочого проекту. Виконати натюрморт з трьох предметів та драпіровки в холодній гамі кольорів. Зробити етюд натюрмрту в холодній гаммі кольорів. Знайти композиційне рішення та побудувати натюрмрту. Досягнути цілісності роботи, гармонійного підпорядкування частин цілому. Узагальнити та завершити виконання роботи над натюрмортом. Для виконання завдання використовуються фарби акварелі, плоскі широкі пензлі, палітра; Побутові предмети та драпіровка. Розташована складка, треба прагнути до того, щоб драпіровка була найбільш органічно пов'язана з іншими предметами, щоб якомога чіткіше були виявлені характер складок і матеріалу тканини, а також форма і конструкція зображуваних предметів. Краще всього так скласти тканину, щоб частина її знаходилася висячому положенні, а друга лежала або на площині, або на одному з предметів. При такому розподілі складок вони придбають найрізноманітніший характер. Однак слід уникати мілких складів. Щоб складки читалися ясніше, слід вибирати для драпіровки гладкої, без зображень тканини. Тканина та інші предмети постановки повинні контрастувати один з одним по тону, це полегшить вирішення поставлених завдань.

(Третій етап виконання завдання).

2. Створити живописні ескізні роботи квітів, фруктів, рослин з використанням збагаченої палітри відтінків та змішаних кольорів. Для живопису необхідно пам'ятати, що в природі дуже рідко

зустрічаються чисті кольори, саме цим і обумовлені закони тональної і повітряної перспективи. Для художника важливі відтінки і правильне змішування фарб, адже саме це робить колірну палітру картини багатшими. Гармонійне використання та поєднання теплих та холодних кольорів. Вважається, що сонячне світло, що падає на об'єкти, забарвлює їх у теплі тони кольорів. Якщо ж світло холодне (від місяця або похмурого неба), то предмети під його променями «холонуть». Більша кількість етюдів за один тренінг, (Третій етап виконання завдання)..

3. Створення предметної композиції на основі контрасту (техніка виконання вільна). Виявлення композиційної цілісності, Закон цілісності ґрунтується на самій суті композиції, її невідимості як основної ознаки. Завдяки дотримувannya закону цілісності твір образотворчого мистецтва сприймається як одне ціле. Іншими словами, композиція не може складатися хоч би в незначній мірі з самостійних частин. Всі її елементи перебувають у взаємному зв'язку й підпорядкуванні. Закон контрастів впливає із загального закону діалектики – закону єдності й боротьби протилежностей. Основні контрасти в образотворчому мистецтві є тонові (світлотні) й кольорові природні протилежності. На їх основі виникають і діють інші види контрастів – ліній, форм, розмірів, характерів, станів та інше. Таким чином, роль контрастів у композиції універсальна – вони мають відношення до всіх її елементів, починаючи з характеру конструктивної ідеї й закінчуючи побудовою сюжету. Закон новизни є загальним законом мистецтва, виявляючий свою дію в тому, що художній образ – це завжди нове в мистецтві і за змістом, і за формою. Новизна композиції завжди обумовлена естетичним сприйманням і відчуттям художником реальності, пов'язана з його задумом. (Третій етап виконання завдання).

Viber: 098-203-83-89; e-mail unovak43@gmail.com Зв'язок згідно розкладу занять.

Гр. БДЗ-11-9/3 Живопис ст.в. Козік В.В.

1. На основі стилізованої композиції завершеного натюрморту в техніці гризаль створити абстрактний триптих з визначеними акцентами на центрі композиції. Гризайль — монохромне малярство

(живопис одним кольором) в сірому тоні або сірий підмальовок. Гризайлі з'явилися давно і використовувалися для декоративних цілей. Найчастіше їх використовували як імітацію скульптурних рельєфів в настінних розписах. виготовлення скульптурних рельєфів дорого коштувало, а гризайлі були їх дешевим замінником. В добу маньєризму в Італії і Франції гризайлі мали велике поширення в оздобі галерей, як в інтер'єрах, так і зовні. В Італії, де клімат менш вологий, ніж у Франції, збереглися зразки гризайлей доби середньовіччя і маньєризму. Уславленим майстром гризайлей був художник і письменник Джорджо Вазарі. Широке використання мали гризайлі і в добу пізнього класицизму і ампіру. Адже майстри класицизму навірилися до швидких і дешевих засобів декорування в інтер'єрах, де гризайлю імітували багате ліплення, античні рельєфи, орнаменти в плафонах на стелі, на стінах. Гризайлі використовували як уславлені, так і маловідомі майстри, серед них — Ієронімус Босх тобто Єронім Босх, Учелло, Андреа Мантенья, Джорджоне, Андреа дель Сарто, Джорджо Вазарі, Адріан ван де Вене.

У хід роботи вивчити зміни тонових відношень натюрморту в техніці «гризайль» Знайти композиційне рішення. Побудувати натюрморт. Досягнути цілісності роботи та гармонійного підпорядкування частин цілому. Узагальнити та завершити роботу над натюрмортом.

Техніка гризайли широко використовувалася в станковому живопису в Середні століття.

Знайти в інтернеті класичні твори з грізайлі видатних художників. Прикладом може служити Вівтар Геллера, створений Маттіас Грюневальд та Альбрехтом Дюрером на замовлення багатого франкфуртського купця Якоба Геллера. Кисті Грюневальда належать зовнішні стулки, на яких зображення святих імітують скульптуру. Іншим відомим зразком гризайли є картина Рембрандта «Проповідь Іоанна Хрестителя» (1634-1635) з колекції Державних музеїв Берліна. Для такого роду рельєфної техніки живопису часто використовувалася гризайль. Стилистичні елементи техніки гризайли використані Пабло Пікассо в картині «Герніка». При роботі

одним кольором треба врахувати наступні моменти: фарбу накладати за формою, так само пам'ятаємо що вертикальний штрих візуально виглядає далі горизонтального (це допоможе при роботі з фоном) Твір повинен бути опрацьований повністю, це значить опрацювати і фон і драпірування на ньому. (Третій етап виконання завдання).

2. Натюрморт з побутових предметів у межах одного колірною тону нюансних по відношенню один до одного. Можна використовувати всю палітру. Перехід від загального зображення до кольорових акцентів, **Для створення роботи робляться такі кроки:** Етюд натюрморту на нюансі відношення кольорів. Композиційне рішення та будова натюрморту. Живописне вирішення натюрморту. Досягнення цілісності роботи, гармонійного підпорядкування частин цілому. Узагальнення, завершення роботи над натюрмортом. Для виконання завдання використовуються фарби акварель чи гуаш, плоскі широкі пензлі, палітра;

Відношення теплих та холодних тонів у натюрморті. Знайти відношення теплих та холодних тонів у натюрморті. Зробити етюд натюрморту в теплій гаммі кольорів. Виявити композиційне рішення та побудувати натюрморт. Досягнути цілісності роботи, гармонійного підпорядкування частин цілому. Колір - головний засіб виразності в живописі. Це головна ознака, що відрізняє живопис від рисунка. Тон і тональні співвідношення також наявні в живописній роботі. Усі ті принципи світлотіні, освітленості, які ми застосовуємо в чорно-білому малюнку, дуже важливі і в живописі. Але все ж головне місце в ньому належить кольору. Він надає живописній роботі повнокровності та виразності, що недосяжні в інших видах мистецтва.

Поняття "нюансові відношення", означає малу відзнаку між однорідними властивостями. Нюанс — це відхилення, ледве помітний перехід, відтінок у кольорі, звуці, формі. Задача нюансової погодженості колірною середовища вимагає одноколірності композиції, використання принципів нюансової розтяжки кольору і колірної подібності. Розповсюдженим прикладом побудови

нюансово погодженого колірною середовища є використання зближених кольорів, кольорів однієї групи.

(Третій етап виконання завдання).

3. Стилізація акварельного натюрморту (техніка виконання вільна). Виявлення композиційної цілісності. Завдання - знайти грамотне стилістичне рішення. Даний вид роботи сприяє формуванню нових знань, навичок, розвитку колірною сприйняття, форми предметів, Працювати з додатковим матеріалом (візуальний ряд), формувати мислення, вміння аналізувати, узагальнювати і робити висновки. постаратися знайти власне рішення, смислове, колірне, ґрунтуючись на вже отриманих знаннях. Тобто натюрморт з трьох предметів, трьох драпіровок розмістити в маленькому форматі. Трансформувати, переломити зображення, розробити предмет всередині, на основі отриманої інформації і художнього сприйняття, смаку. На аркуші паперу визначаємо формат нарису, намагаємося знайти композицію предметів (олівцем), як краще розташувати формат - вертикально або горизонтально. Крім загальних завдань кожен з вас повинен подумати і вирішити з якою своїм завданням ви спробуєте впоратися (що поки не виходить, чому необхідно вчитися, вмінню визначати пропорції). (Третій етап виконання завдання).

Viber: 050-335-08-00; e-mail wakk@ukr.net Зв'язок згідно розкладу занять.

Гр. БДЗ-11-9/1 Живопис доц. Зикунов П.О.

1. Робота над натюрмортом в акварельній техніці. Перехід від загальної прописки, до роботи над деталями. Для проявлення деталей треба виявити відношення світла і тіні та їх границі, які змінюються при зміні умов. Вони можуть мати значні контрасти, або незначні нюансні переходи. При великій різниці між джерелами освітлення контрастність відношень значно велика. При рівномірному освітленні відношення будуть нюансними. Кольорові відношення, як і тональні відношення, можуть докорінно змінюватися в залежності від напрямку джерела світла та положення предмета. Так, наприклад, світлий по кольору об'єкт, поставлений

навпроти світла, набуває доволі темного силуету і мало вираженої об'ємності.

Колір тінювих частин предметів натюрморту ми бачимо завдяки другорядним джерелам світла, поверхням, які здатні відбивати світло першоджерела. Сила цього світла знаходиться в прямій залежності від інтенсивності основного джерела та характеру поверхні яка відбиває. Світло, яке відбивається від поверхні, створює на тінювій частині сусіднього предмета рефлекс, що якісно впливає на його колір. Чим більш насичена по кольору поверхня, тим яскравішим буде рефлекс на тінювій частині сусіднього предмета. Кожен предмет постановки натюрморту знаходяться у повному оточенні інших предметів, і кожній частині їх поверхні відповідає світло, яке відбивається від розміщеного навпроти цієї частини іншого предмета. Тому його колір наповнений багаточисленними. На перший погляд контраст — поняття дуже просте.

Взагалі його можна визначити як протиставлення предметів або явищ, які різко відрізняються за тими або іншими властивостями. Але при такому визначенні відмічаються лише зовнішні умови контрасту. Однак, глибинна суть його в тому, що протилежні предмети, явища, їхні властивості разом викликають у нас нові відчуття та емоції, які не можуть бути викликані при їх сприйнятті окремо. Поняття "контрастні відношення" означає різко виражені відзнаки між однорідними властивостями об'єктів або предметів (розміру, форми, тону, кольору, фактури, напрямку та ін.).

(Третій етап виконання завдання).

2. Живописні ескізні роботи квітів, фруктів, рослин(техніка а-ля прима). Перехід від загальної прописки, до роботи над деталями. Для живопису необхідно пам'ятати, що в природі дуже рідко зустрічаються чисті кольори, саме цим і обумовлені закони тональної і повітряної перспективи. Для художника важливі відтінки і правильне змішування фарб, адже саме це робить колірну палітру картини багатшими. Гармонійне використання та поєднання теплих та холодних кольорів. Вважається, що сонячне світло, що падає на об'єкти, забарвлює їх у теплі тони кольорів. Якщо ж світло холодне (від місяця або похмурого неба), то предмети під його променями

«холонуть».Більша кількість етюдів за один тренінг, (Третій етап виконання завдання)..

3. Стилізація акварельного натюрморту (техніка виконання вільна). Виявлення композиційної цілісності, Пояснюю завдання заняття: виконати роботу в кольорі, зберігши образність натюрморту.

Для закріплення знань задаю питання: «що таке« стилізація », в яких малюнках вперше проявилася. Переходимо до практичного заняття. Розглядаємо приклади живописного рішення. На палітрі пробуємо підібрати потрібні відтінки, колірну гамму. Намешіваєм колір і розкладаємо по площинах і предметів від більшого до меншого, від головного до другорядного. Бажано з урахуванням освітлення, щоб предмети залишалися об'ємними. Форма мазка з урахуванням задуму автора - гладковикрашеная форма або хаотичні мазки.

Закінчуючи роботу добиваємося гармонії взаємодії елементів і їх підпорядкування. (Питання: «Чи може пуантель вважатися стилізацією зображення?»). В кольорі дуже важливо зберегти первинну задумку, зберегти гостроту сприйняття і лаконічність колірних взаємозв'язків. (Третій етап виконання завдання).

Viber: 050-335-08-00; e-mail wakk@ukr.net Зв'язок згідно розкладу занять.

II курс

Гр.БДЗ-11-8/1, БДЗ-11-8/2, БДЗ-11-8/3, БДЗ-14-8 Пластична анатомія проф. Куц А.В.

1. Третій етап вивчення попередніх тем. Формування авторської папки рисунків з підписами по темах: кістки рук, м'язи рук, кістки нижніх кінцівок. Для цього служить анатомія, рисунок з пам'яті як повторення рисованого з натури, як відтворення баченого в природі, як уявлення форм, продиктованих будь-яким обраним чи заданим змістом твору. Треба так добре знати анатомію, щоб, нарисувавши з натури модель в будь-якому повороті, студент міг би тут-таки, поклавши на рисунок кальку, нарисувати й назвати ті м'язи, що здійснюють той чи інший рух моделі. Окремі деталі (око, рука, стопа

та ін.) повинні бути засвоєні студентами так само, як добрий годинникар знає форму, будову і функцію кожного коліщатка і гвинтика в механізмі годинника. Як казав академік В. І. Касіян-«Тільки тоді, коли студентові буде цілком ясно, як побудовані деталі і як вони складаються в одне ціле, він зуміє створювати форми з підм'яті, оживляючи їх своєю, відповідною до змісту думкою»

2. Третій етап вивчення попередніх тем. Формування авторської папки рисунків з підписами по темах: рисунки в трьох поворотах руки та кисті руки в двох поворотах. основні положення, загальні поняття і терміни пластичної анатомії; – органічні зв'язки пластичної анатомії з різними видами образотворчого мистецтва; – частини тіла та скелета людини; – назви кісток: черепа, хребта, грудної клітини, тислового поясу, тазу, верхніх і нижніх кінцівок; – форму та види суглобів; – форму та назви поверхових м'язів: голови, тулуба, тислового поясу, верхніх і нижніх кінцівок; – пропорції: дитячі, жіночі, чоловічі; – пластику тіла: голови, тулуба, тислового поясу, тазу, верхніх та нижніх кінцівок; – симетричні та асиметричні положення тіла; – положення тіла у стані руху та спокою (динаміка і статика).

3. Третій етап вивчення попередніх тем. Формування авторської папки рисунків з підписами по темах: рисунки в трьох поворотах кістки ноги та в двох поворотах стопу. Застосувати практичні навички і вміння: – оперувати поняттями, термінами пластичної анатомії, обґрунтовувати власну точку зору; – аналізувати графічно-образну та об'ємно-образну форму тіла та його складових; – будувати на площині тіло людини, користуючись технікою академічного рисунку; – малювати форму кісток, м'язів і черепа; – малювати тіло людини з урахуванням пропорційних співвідношень його частин; – передавати пластику частин тіла людини: голови, тулуба, тислового поясу, тазу, верхніх і нижніх кінцівок; – передавати вирази стану людини, обумовлені функціями мімічних м'язів; – малювати тіло людини у стані руху та спокою.

Viber: 067-735-07-13; e-mail Skulptor@meta.ua Зв'язок згідно розкладу занять.

Гр. БДЗ-11-8/3 БДЗ-14-8 Рисунок доц. Лисенко-Ткачук І.В.

1. Третій етап вивчення попередньої теми. Копіювання портретного твору художників Відродження, А4.

Якщо почати з малюнка, то звичайно треба копіювати, і художник постійно повинен предметно дивитися на чужі роботи, вчитися у них прийомів, копіювати техніки. Наприклад, як починається тінь на переломі форми на щоці, як вона зроблена. Якісні техніки повинні застосовуватися в роботах. Зараз виходить розрив сучасного мистецтва і старих робіт майстрів. Копіювання не розвинене, грамотно не усвідомлено. Однак в реальному житті спадкоємність не відбувається тому, що художники мало і рідко копіюють. Художники повинні загострити увагу, помітити техніки і прийоми, в цьому сенсі копіювання корисно. Треба розуміти, що творча індивідуальність не страждає від копіювання. Потрібно працювати ефективними прийомами і техніками, які можна почерпнути з робіт старих майстрів. Тому в мистецтві відбувається спадкоємність.

Вивчення при копіюванні творів висвітлює, що художники неоднаково підходять до сприймання природи, виявляють і відбивають її різними методами. Умовно цю різницю можна звести до двох протилежних способів пластичного мислення. Перший з них іде від лінії, через обсяг, до виразної, майже скульптурно-дотикальної форми, виявленої оптично вірно в просторі. Коли шукати прикладів, то до першого способу належать рисунки Мікель-Анжело, Рафаеля, Клуе, Гольбейна, - Давіда, Енгра, у нас — Ол. Іванов[^] Брюлова. **Приклади тонального розв'язання** — рисунки Тідіана, Рембрандта, Веласкеза, Гальса, Делакура, Рєпіна і Серова. Цілком зрозуміло, що ці приклади беремо умовно, бо в чистому вигляді такі протилежні способи рідко зустрічаються. Кожний з цих способів сприймання і підходу до натури має свої плюси і мінуси. Позитивною рисою першого, **лінійно-об'ємного методу** є послідовна, свідома робота з моделі, що веде до засвоєння форми коротким шляхом і сприяє розвиткові художньої пам'яті. Хибою

цього першого способу є те, що форми, взяті окремо, як такі, не завжди гармонійно пов'язуються з оточенням, з простором, а виступають наче викроєні або вставлені штучно у фон картини. З цього погляду позитивні наслідки дає **другий спосіб — тональний**; який приводить до реального відчуття оптично взятого простору з фігурою в ньому, відтворюючи одночасно все багатство малярського розв'язання форми і глибини. Недоліком цього способу є скочування іноді до пасивного опису природи, до ілюзорної або до загальної ескізності й невиразності.

Однак художники дизайнери, які працюють з цифрою, можуть скотитися до читерства. Це надмірне копіювання, буквально змалювання інших робіт. Таке може статися мимоволі, в силу зовнішніх обставин. Навіть при незалежній один від одного творчості всі використовують схожі техніки і прийоми. Розмежувати поняття копіювання і читерства непросто. Це спірне питання, і воно виникає регулярно

2. Третій етап вивчення попередньої теми. Копія автопортрету А.Дюрера (туш, перо), А4. Досягнення більшої схожості та аналіз прийомів в техніці автора, Усвідомлення техніки автора залежить від міри підготовленості до активного сприймання творчого середовища, природи. Пізнання предмета рисунка та копіювання не є фотографуванням, а процесом його дослідження і вивчення для зрозуміння закономірностей його відображення в мистецтві. Тому правильно можна нарисувати тільки те, що усвідомлене нашим розумом, те, що ми знаємо. Рисувати ж те, що ми бачимо, але не розуміємо, — це значить некритично списувати, фотографувати натуру. Отже, у процесі копіювання, завданням є навчитися дивитись на натуру так, щоб збагнути її розумом і відчутти серцем. Міра цього заглиблення в об'єкт може бути відбита рисунком у будь-якій стадії, і завжди цей рисунок повинен збігатися з об'єктом. Вчити дивитись на натуру через око, розум, серце — це також є наука розвивати зорову фантазію. В цьому надзвичайно допомагає копіювання творів високих майстрів. На першому етапі копіювання студент повинен так підходити до рисунка: розмістивши на аркуші паперу в натуральному розмірі основні маси форми, користуючись при цьому допоміжними засобами (вісь голови у відношенні до

торса, горизонталі і вертикалі та їхня взаємна віддаленість), студент повинен знати, що в процесі лінійного рисування, шляхом порівнянь та зіставлень, він мусить відповісти на запитання: що довше і що коротше, що більше і що менше. **Оригінальна робота великого майстра з якої робиться копія дуже полегшує та акцентує всі етапи навчального копіювального процесу.** В результаті цього мають бути визначені правильні пропорції, тобто правильне співвідношення окремих частин між собою і цілим. Критерієм якості тут є подібність рисунка до оригінального твору. Коли цієї подібності до оригінального твору немає, то слід вважати, що завдання не виконано, і йти далі буде дуже важко. Такий лінійний рисунок, що точно визначає границі, межі форм та їх співвідношення, дуже корисний як підготовка до малювання олійними фарбами і аквареллю.

Виконання таких копіювальних завдань швидко розвиває рисувальні техніки. «Рисувати треба туго, як цвяхом», говорив В. Серов. Адже, рисунок не повинен бути тільки контурним обведенням форми, а має бути логічним її побудуванням у всьому багатогранному зв'язку окремих частин з усією формою. Великий майстер лінії Енгр говорив своїм учням: **«Рисувати — не значить просто виводити контур, рисунок не замикається тільки в обведенні: рисунок — це, крім того, виявлення, зовнішня форма, об'єм і моделювання. Чи багато ще залишається? Рисунок замикає в собі три з половиною чверті того, що становить малярство. Рисунок — це чесність мистецтва».**

Наступним етапом навчання у копіюванні твору, може бути розподіл світла, тіні та рефлексів без колориту форми. Студент дає тільки тіні форми, пов'язані з освітленням, зображуючи їх лінією і стежачи за їх пропорціями щодо світла та рефлексів. При цьому повинен вивчати закономірності побудови об'єму та виявлення його за допомогою світла і тіней. Розробляючи рисунком живописну тональність форм натури, треба привчатися зіпставляти й порівнювати між собою різної сили тональності, ставлячи собі запитання: що світліше і що темніше, що ближче і що далі. При цьому треба усвідомити межі в передачі світла, що залежить від білості паперу, і межі сили тіней, залежно від матеріалу, яким

робиться рисунок. Слід привчитися широко дивитися на всю природу, усвідомити, що ізольована від усієї решти природи часткова передача абсолютної інтенсивності світлотіні веде до фотографізму, а мистецтво не має на меті змагатися з фотоапаратом. При пластичній обробці деталей форми студент повинен сам собі відповісти на запитання: що м'яке і що тверде, що блищить і що є матовим, що легке і що важке. В результаті цього має бути виявлена матеріальна переконливість маси, її фактура. Нарешті, переходячи до виявлення виразу і характеру моделі, студент повинен відповісти собі на такі запитання: що є основним, провідним, а що другорядним, підпорядкованим; що є типовим і які деталі зайві, які асиметрії підкреслюють характер і виявляють душевний стан моделі. Розум і відчуття, поступове наближення до пізнання окремого та відхід від природи до узагальнення мають тут першорядне значення. В результаті цього має бути виявлена повнота характеру портретованої моделі, її людяність. На кожній з цих стадій роботи копія рисунку може, і повина бути закінченою, тобто давати задовільну відповідь на всі поставлені запитання. (Третій етап виконання завдання)..

3. Замальовки з природи (голова людини, фігура у русі). Вільна техніка. Більша кількість рисунків з природи та відбір деталей, Тренінг з лінійного рисунку (начерки голови, фігури людини, начерковий рисунок рослин, фруктів) (м'якими матеріалами). А-4 роз. Лінійний рисунок м'якими матеріалами, перелік навчальних завдань короткострокових вправ: - вироблення на основі отриманих теоретичних знань образотворчих навичок; - формування цілісного сприйняття. Короткострокові завдання відрізняються один від одного поставленими завданнями, тривалістю виконання і класифікуються як начерк, ескіз, етюд, кроки, гріфонаж, Брульон, начерк-етюд з природи всієї моделі і фрагмента, по пам'яті і за поданням. Є й назва, що об'єднує терміни «начерк», «ескіз» і «етюд» - Скіць (скіціровать, тобто робити начерк, етюд, ескіз). У наш час його прийнято вважати застарілим, проте ми вважаємо за можливе використовувати його для позначення всіх понять короткострокових графічних, рисувальних і живописних вправ. Скіць - це невелика за форматом робота з природи, в якій передані в узагальненій формі

основні конструктивно-пропорційні, живописно-пластичні якості натури. (третій етап виконання завдання). Більша кількість рисунків за один тренінг,

Viber: 093-767-81-67; e-mail lysenkoti@ukr.net Зв'язок згідно розкладу занять.

Гр. БДЗ-11-8/1 БДЗ-11-8/2 Рисунок доц. Бражнік О.В.

1. Копія Н. Лі (стор.237) А4. Досягнення більшої схожості та аналіз прийомів в техніці автора, Досягнення більшої схожості та аналіз прийомів в техніці автора, Усвідомлення техніки автора залежить від міри підготовленості до активного сприймання творчого середовища, природи. Пізнання предмета рисунка та копіювання не є фотографуванням, а процесом його дослідження і вивчення для зрозуміння закономірностей його відображення в мистецтві.

(третій етап виконання завдання)..

2. Копія Рембрандта (графічний автопортрет) А4. Досягнення більшої схожості та аналіз прийомів в техніці автора, .

На першому етапі копіювання студент повинен так підходити до рисунка: розмістивши на аркуші паперу в натуральному розмірі основні маси форми, користуючись при цьому допоміжними засобами (вісь голови у відношенні до торса, горизонталі і вертикалі та їхня взаємна віддаленість), студент повинен знати, що в процесі лінійного рисування, шляхом порівнянь та зіставлень, він мусить відповісти на запитання: що довше ї що коротше, що більше і що менше. **Оригінальна робота великого майстра з якої робиться копія дуже полегшує та акцентує всі етапи навчального копіювального процесу.** (третій етап виконання завдання)..

3. Автопортрет з контрастним освітленням(тоновий рисунок, олівець) А3, (третій етап виконання завдання)..

4. Зарисовки портретів (олівець, лайнер, м'які матеріали, чорна акварельна фарба) А4. Більша кількість рисунків з натури та відбір деталей, (третій етап виконання завдання)..

5. Портрет на сірому або бежевому папері (вугілля і біла пастель). Декілька композиційних варіантів та вирішення в кольорі, (третій етап виконання завдання)..

Viber: 066-48-58-428; e-mail dimbor@voliacable.com Зв'язок згідно розкладу занять.

Гр. БДЗ-11-8/1 БДЗ-11-8/2 Живопис доц. Бражнік О.В.

1. Стилзація натюрморту з маскою Діани (кубізм, матеріал будь-який або змішана техніка) А3. Виявлення композиційної цілісності, (третій етап виконання завдання).

2. Автопортрет аквареллю А3. Досягнення більшої схожисті, (третій етап виконання завдання).. Портрет – один з головних жанрів живопису, графіки, скульптури. Найважливіший критерій портретности – подібність зображення з моделлю. Воно досягається не тільки вірною передачею зовнішнього вигляду портретованого, а й розкриттям його духовної сутності, діалектичної єдності індивідуальних і типових рис, що відзеркалюють певну епоху, соціальне середовище, національність. Водночас, ставлення художника до моделі, його власний світогляд, естетичне кредо, що знаходять втілення в його творчій манері, способі трактування портрета, надають портретному образу суб'єктивно-авторського забарвлення. Дуже корисно писати портрети аквареллю. Напівпрозорі шари ідеально передають колір шкіри, а нашарування темних тонів забезпечує драматичний ефект, який часто не асоціюється з цим видом фарб. Щоб додати роботі експресії, починайте працювати з абстрактними формами. Намагайтеся наносити перші шари вільно і довільно, задаючи настрій всій картині. Ваша поза має велике значення. Автопортрет буде виглядати динамічніше, якщо ви розмістите одне плече вище іншого, або злегка нахилить або повернете голову в одну сторону.

Поставте мольберт вертикально і трохи під кутом, щоб ви могли бачити себе і малюнок, не змінюючи положення голови. Також зверніть увагу, щоб змістити лист до самого краю планшета, усуваючи всі перешкоди між своїм відображенням у дзеркалі і папером. Тримайте все необхідне приладдя під рукою. Намагайтеся

писати від плеча, стоячи на відстані витягнутої руки від малюнка. (третій етап виконання завдання)..

3. Портрет на кольоровому папері (пастель або гуаш) А3. Виявлення композиційної цілісності, Розробка сюжету. Виконання натурних замальовок. Пошук лінійних та тонових схем, композиційної виразності, визначення формату портрету. Виконання колористичних пошуків у різних гамах, умовах освітлення. акварель, гуаш, акрил або олія за вибором. Створення ескізу обраного мотиву в тоні та кольорі. Кращий варіант виконати на форматі А-4. Матеріал: папір чи картон, акварель, гуаш або олія за вибором.. Реалізація композиції портрету в матеріалі. Закріплення основних композиційних понять: узагальнення, типізація, образність, цілісність. (третій етап виконання завдання).

4. Автопортрет в стилі Ван Гога (за основу береться будь-який портрет Ван Гога, копіюється композиція, ракурс, колір, техніка, але замість оригінального портрета вимальовується власний автопортрет), масляні фарби, акрилові фарби або гуаш, можливо застосування кольорового паперу, А3. Досягнення більшої схожості та аналіз прийомів в техніці автора, Автопортрет являється різновидом одного з найпоширеніших жанрів образотворчого мистецтва - портрету. Автопортрет - це портрет художника, виконаний ним самим за допомогою одного чи декількох дзеркал. В автопортреті художник безпосередньо виражає своє бачення, оцінку власної особистості, свої творчі принципи; в багатьох автопортретах з великою гостротою втілено єдність особистих і суспільних ознак - відчуття художнього призначення своєї долі до долі поколінь людей, до злетів і падінь мистецтва. Часто, однак, художник зображує себе лиш в якості найдоступнішої моделі для різних художніх пошуків, експериментів. Виділяються два основні види автопортрета: професійний, тобто той, на якому художник зображений за роботою, і особовий, такий, що розкриває моральні і психологічні риси. Також пропонується детальнішу класифікацію: 1) «вставний автопортрет» - художник зображений в групі персонажів якогось сюжету; 2) «представницький, або символічний, автопортрет» - художник зображає себе в образі історичної особи або релігійного героя; 3) «груповий портрет» - художник зображений з членами сім'ї або

іншими реальними особами; 4) «окремий або природний автопортрет» - художник зображений один.

(третій етап виконання завдання)..

Viber: 066-48-58-428; e-mail dimbor@voliacable.com Зв'язок згідно розкладу занять.

Гр. БДЗ-11-8/3, Гр.БДЗ-14-89/2 Живопис ст.в. Новак Ю.В.

1. Копіювання портретного твору художників Відродження, А4. Досягнення більшої схожості та аналіз прийомів в техніці автора, Майстри Відродження і Барокко змогли в своїй творчості синтезувати художню спадщину Візантії і античності. При цьому виробилися універсалії, які допомагають всім художникам в професійному і творчому зростанні, служать інструментом в досягненні створення образу. Так, щоб добре і грамотно викладати свою промову, ми читаємо класиків і намагаємося писати твори, наслідуючи їм, так і в образотворчому мистецтві вивчення і наслідування класикам живопису на початковому етапі творчого шляху допомагає художникам знайти себе. Художній «продукт» виходить серйозним, професійним, має свій індивідуальний почерк, але не наївний як у пізніх імпресіоністів, а глибокий, величний, чіпали нашу свідомість. (третій етап виконання завдання)..

2. Копія автопортрету А.Дюрера (туш, перо), А4. Досягнення більшої схожості та аналіз прийомів в техніці автора, (третій етап виконання завдання)..

3. Замальовки з натури (голова людини, фігура у русі). Вільна техніка. Більша кількість рисунків з натури та відбір деталей, (третій етап виконання завдання)..

Viber: 098-203-83-89; e-mail unovak43@gmail.com Зв'язок згідно розкладу занять.

Гр. БДЗ-11-8/1, БДЗ-11-8/2, БДЗ-11-8/3, БДЗ-14-8 Комп'ютерне проектування ст.в. Козік В.В.

1. Розробка іншого варіанта логотипу для арт-галереї НАКККіМ, а також вхідної групи арт-галереї НАКККіМ.

Правильно розроблений логотип здатен привертати увагу, тому ваша компанія і ваш товар чи послуги обов'язково будуть запам'ятовуватись. Це, ніби візитна картка компанії — невелика, але важлива частина фірмового стилю. Під час розробки логотипу необхідно брати до уваги багато факторів, які здатні збільшити його ефективність. Головні функції:

Характерна. Коли на продукцію нанесений графічний знак, це допомагає підкреслити належність послуги чи товару до вашої компанії, запам'ятатись споживачам.

Асоціативна. Коли логотип розроблений якісно та вдало, покупець запам'ятає, де він придбав продукцію. Коли споживач знову побачить знак вашої компанії, він згадає про купівлю та захоче знову придбати ваш товар.

Рекламна. Якщо нанести логотип на різноманітні носії, можна здійснити **рекламу вашої продукції**, зробити компанію більш відомою. Для цього можна використовувати ручки, календарі, блокноти, футболки, диски та інше.

Логотип, розробка якого була проведена правильно, добре пасує до фірмового стилю компанії, тоді можна з впевненістю сказати, що це допоможе збільшити шанси на поповнення бази клієнтів.

Третій етап виконання завдання.

2. Робота з текстами створення портрету за допомогою тексту.
Третій етап виконання завдання.

3. Третій етап розробки обкладинки до дитячого сольфеджію.

Viber: 050-335-08-00; e-mail wakk@ukr.net Зв'язок згідно розкладу занять.

III курс

Гр. БДЗ-12-7 Живопис ст.в. Карпенко О.В.

1. Стилізована композиція на тему «Міський пейзаж», Третій етап виконання завдання. .

2. Робота над третім етапом копіювання пейзажу. Досягнення більшої схожості та аналіз прийомів в техніці автора Акварель.

3. Декоративний натюрморт. Виявлення композиційної цілісності, (другий етап виконання завдання). Техніка гуаш. «Декоративний натюрморт» - явище порівняно нове, що з'явилося в кінці ХІХ початку ХХ століття, в епоху зародження хвилі найрізноманітніших напрямків. Це час художніх експериментів з кольором, формою, простором, захоплення пошуком різноманітних фактур. Яскраві представники даного напрямку А. Матісс, П. Сезанн, П. Гоген, В. Ван Гог, П. Кончаловський, І. Машков, А. Купрін.

Жанр натюрморту різноманітний і показовий в процесі освоєння прийомів декоративної стилізації. В декоративному натюрморті ключову роль грає здібність художника творчо інтепретувати оточуючу дійсність, знаходити крайню виразність кожного об'єкту і вносити до неї власне ставлення. Процес стилізації реалістичного зображення доволі специфічний та складний. Без знання природи неможливо вирішити завдання передачі ритму та пластики елементів натюрморту в його стилізованому вигляді. Робота над третім етапом твору.

Viber: 063-263-57-94; e-mail okarpenko4170@gmail.com Зв'язок згідно розкладу занять.

Гр. БДЗ-13-7 Живопис ст.в. Карпенко О.В.

1. Продовження розробки інтер'єру,(з етно-елементами). Етно-елементи у інтер'єрі вимагають точного відбору та декоративної стилізації. При роботі над стилізованою композицією важливо звертати увагу на пластику форм, їх виразність і декоративність, не забуваючи при цьому про основні принципи побудови та розміщення предметів на площині. Третій етап виконання завдання.

2. Копія інтер'єру. Досягнення більшої схожості та аналіз прийомів в техніці автора Акварель. Третій етап виконання завдання.

3. Декоративний натюрморт. Техніка гуаш. Виявлення композиційної цілісності. Мета: навчальна – навчитись виконувати натюрморт у декоративному стилі; розвивати аналітичне мислення, уміння та навички стилізації природних форм; виховувати ціннісне

ставлення до навколишнього світу його різноманіття. розвивальна – розвиток творчих здібностей дитини засобами художньої виразності декоративного мистецтва; вчити розрізняти звучання натюрморту в залежності від техніки виконання, виховна – вміти милуватись мистецтвом.

(Третій етап виконання завдання).

Viber: 063-263-57-94; e-mail okarpenko4170@gmail.com Зв'язок згідно розкладу занять

Гр. БДЗ-11-7/1, БДЗ-11-7/1 Живопис доц. Зикунов П.О.

1. Живопис стилізація предметної композиції, А3. Виявлення композиційної цілісності, Для закріплення знань задаю питання: «що таке» стилізація », в яких малюнках вперше проявилася. Переходимо до практичного заняття. Розглядаємо приклади живописного рішення. На палітрі пробуємо підібрати потрібні відтінки, колірну гамму. Намешіваємо колір і розкладаємо по площинах і предметів від більшого до меншого, від головного до другорядного. Бажано з урахуванням освітлення, щоб предмети залишалися об'ємними. Форма мазка з урахуванням задуму автора - гладковикрашеная форма або хаотичні мазки.

Закінчуючи роботу добиваємося гармонії взаємодії елементів і їх підпорядкування. (Питання: «Чи може пуантель вважатися стилізацією зображення?»). В кольорі дуже важливо зберегти первинну задумку, зберегти гостроту сприйняття і лаконічність колірних взаємозв'язків. (Третій етап виконання завдання).

2. Акварель живопис. Копія акварельних робіт М.Врубеля, В.Серова (на вибір). Досягнення більшої схожості та аналіз прийомів в техніці автора Другий етап виконання завдання.

3. Живопис автопортрет.(Змішана техніка.). Досягнення більшої схожості, або більшої стилізації. Розробка сюжету. Виконання натурних замальовок. Пошук лінійних та тонових схем, композиційної виразності, визначення формату портрету. Виконання колористичних пошуків у різних гамах, умовах освітлення. акварель, гуаш, акрил або олія за вибором. Створення ескізу обраного мотиву в тоні та кольорі. Кращий варіант виконати

на форматі А-4. Матеріал: папір чи картон, акварель, гуаш або олія за вибором. Реалізація композиції портрету в матеріалі. Закріплення основних композиційних понять: узагальнення, типізація, образність, цілісність. (третій етап виконання завдання).

Viber: 098-203-83-89; e-mail unovak43@gmail.com Зв'язок згідно розкладу занять.

Гр. БДЗ-11-7/1, БДЗ-11-7/1 Рисунок доц. Зикунов П.О.

1. Стилізація натюрмору з гіпсовим торсом (екорше) Гудона.
Виявлення композиційної цілісності

У дизайнерському мистецтві стилізація – це метод ритмічної організації цілого, завдяки якому зображення набуває ознак декоративності і сприймається своєрідним мотивом. Стилізація, як процес роботи, є декоративне узагальнення об'єктів (фігур, предметів), що зображаються, за допомогою ряду умовних прийомів зміни форми, тональних і кольорових відношень. Жанр натюрморту найбільш характерний і багатообразний в плані вивчення ознак декоративної стилізації. У цьому жанрі працювали багато великих майстрів. Історія світового та вітчизняного мистецтва дає нам безліч різноманітних по своїй стилістиці зразків декоративного натюрморту.

(Третій етап виконання завдання).

2. Стилізація натюрморту з торсом Венери в інтер'єрі. Виявлення композиційної цілісності, (третій етап виконання завдання). Будь-який об'єкт натюрморту може бути перероблений фантазією і здатністю помітити характерне; можна перебільшувати природну форму, довівши її до максимальної гостроти, наприклад, гранично округляти глечик, активно витягнути подовжену форму груші, підкресливши пластику предметів нанесенням декоративного малюнка. Важливо при цьому виходити з особливостей конкретного об'єкту, недоцільно, наприклад, круглу форму замінювати на квадратну і навпаки.

Можлива зміна співвідношень пропорцій, як усередині одного предмету, так і між декількома. Допускаються різного роду умовності: предмети можна підвішувати в повітрі, заломлювати їх форму, згинаючи і нахиляючи в сторони, встановлюючи їх на уявній,

умовній площині. Один і той же об'єкт в композиції може сприйматися з декількох точок зору, наприклад, основа глечика зображається фронтально, а шийка — розвернута, неначе на нього дивляться зверху, або блюдо з фруктами одночасно показане і збоку, і зверху, що дає можливість побачити лежачі на блюді фрукти. Якщо необхідно показати перспективу в натюрморті, то робити це потрібно достатньо умовно. Уникаючи вихоплених з дійсності натуральних ракурсів потрібно перетворювати їх на виправдані, композиційно осмислені розвороти форми. Всі прийоми повинні працювати на виявлення виразності композиції і предметів в ній. Можна пересувати предмети в композиції, міняти їх місцями, збільшувати або зменшувати їх кількість, вводити додаткові об'єкти, додавати драпіровки або фрукти для заповнення простору, але головне - зберегти суть і характер постановки. До пошуку колірних варіантів слід підійти обдуманно. Можна зберегти колірний колорит даної постановки повністю, міняючи при необхідності лише тональні відношення; можна також значно доповнити його новими поєднаннями. Недоцільно зовсім відмовлятися від кольорової гами, яка пропонується, оскільки при складанні натюрморту предмети підбирають за кольором, і це потрібно враховувати.

3. Стилізація пейзажу з архітектурою. Виявлення композиційної цілісності, При роботі над стилізованою композицією натюрморту важливо звертати увагу на пластику форм, їх виразність і декоративність, не забуваючи при цьому про основні принципи побудови та розміщення предметів на площині. (третій етап виконання завдання).

Viber: 098-203-83-89; e-mail unovak43@gmail.com Зв'язок згідно розкладу занять.

Гр. БДЗ-13-7, БДЗ-12-7 Рисунок ст.в. Новак Ю.В

1. Стилізація архітектурного простору зі скульптурою. Виявлення композиційної цілісності, (третій етап виконання завдання). Будь-який об'єкт може бути перероблений фантазією і здатністю помітити характерне; можна перебільшувати природну форму, довівши її до максимальної гостроти, наприклад, гранично округляти глечик, активно витягнути подовжену форму груші, підкресливши пластику

предметів нанесенням декоративного малюнка. Важливо при цьому виходити з особливостей конкретного об'єкту, недоцільно, наприклад, круглу форму замінювати на квадратну і навпаки. Можлива зміна співвідношень пропорцій, як усередині одного предмету, так і між декількома. Допускаються різного роду умовності: предмети можна підвішувати в повітрі, заломлювати їх форму, згинаючи і нахиляючи в сторони, встановлюючи їх на уявній, умовній площині. Один і той же об'єкт в композиції може сприйматися з декількох точок зору.

2. Рисунок гіпсового торсу Венери в інтер'єрі з квітами або кімнатними рослинами (з натури і стилізація). Виявлення композиційної цілісності, (третій етап виконання завдання).

Viber: 098-203-83-89; e-mail unovak43@gmail.com Зв'язок згідно розкладу занять.

IV курс

Гр.БДЗ-11-6 Рисунок, живопис доц. Лисенко-Ткачук І.В.

1. Третій етап виконання попереднього завдання. Графічна стилізована композиція з фігурою людини за темою дипломного проекту, А2. Розробка кількох композицій. Роль стилізації як художнього методу останнім часом зросла, оскільки збільшилася потреба людей в створенні стилістичного цілісного, естетично значущого навколишнього середовища. Тому методам і прийомам стилізації велика увага приділена в нашому навчальному закладі. Однак, незважаючи на те, що в історії дизайну існує велика кількість зразків стилізованих форм предметного світу, актуальність викладання в тому, щоб навчити майбутнього дизайнера творчо підходити до образотворення засобами стилізації.

2. Третій етап виконання попереднього завдання. Стилізований лінійний рисунок. Зображення до дипломного проекту. Розробка кількох композицій. Специфіка мови дизайну полягає в тому, що предмети реального світу підлягають образотворчій трансформації, переробляються в частині форми, об'ємі, кольорі і вирішуються символічно, площинно, декоративно та образно-асоціативно. З цим пов'язана необхідність урахувувати художні властивості матеріалу,

технологічні прийоми його оброблення, прикладний характер виробів і традиції трактування образності, що склалися в дизайнерському мистецтві. Ідеї і емоції дизайнера знаходять своє матеріальне втілення через практичну діяльність. Тому навчання стилізації майбутніх фахівців-дизайнерів є складним процесом формування образного і композиційного мислення, а також оволодіння практичним аспектом творчості, що дає змогу досягати єдності змісту й художньої форми. Процес композиційної діяльності складається з низки послідовних етапів: емоційно-образного сприйняття світу – задуму – творчих пошуків – добору виражальних засобів, технічних прийомів діяльності, що сприяє матеріалізації проектного задуму.

Viber: 093-767-81-67; e-mail lysenkoti@ukr.net Зв'язок згідно розкладу занять.

Гр. БДЗ-13-6 Рисунок, живопис доц. Лисенко-Ткачук І.В.

1 Третій етап виконання попереднього завдання. Тематична графічна стилізована композиція з фігурою людини за темою дипломного проекту, А2. Розробка кількох композицій. Характерними ознаками композиції в дизайні є асоціативність, образність і стилізованість, що досягається у спосіб узагальнення, спрощення другорядних якостей і властивостей об'єкта та виявлення його головних особливостей, тобто сконцентрованого вираження зовнішньої схожості, використанням гротеску тощо. Стилізація (франц. *stylisation*, від *style* – стиль) у літературі і мистецтві – цілеспрямоване відтворення чужого стилю як певній естетичній та ідеологічній позиції в новому художньому контексті.

2. Третій етап виконання попереднього завдання. Пейзаж з етнічними будівлями в ландшафтному середовищі або інтер'єрі з різними стильовими особливостями та різними технічними засобами, А3. Розробка кількох композицій.

Стилізація часто була способом відходу у вигаданий ідеалізований світ. Тому вона є важливим прийомом дизайну середовища, книжкової графіки, театральнорекордаційного мистецтва, мультиплікаційного кіно тощо. Декоративноприкладне мистецтво та особливо сучасний дизайн часто звертається до методу стилізації,

адже завдяки цьому відбувається пошук архітектурного чи графічного образу відповідно до матеріалу і технології у творчості дизайнера. У довіднику-словнику з дизайну, термін «стилізація» потрактовано в кількох значеннях: 1) свідоме використання дизайнером ознак того або іншого стилю при проектуванні виробів (часто застосовується в стайлінгу; 2) пряме перенесення найбільш явних візуальних ознак культурного зразка на проектувану річ найчастіше в галузі її декору (пластичного, кольорографічного, фактурного, текстурного); 3) створення підкреслено-декоративної форми шляхом наслідування зовнішнім ознакам природних або створених людиною об'єктів. Основна операція стилізації – це формалізація об'ємно-пластичних, колористичних, графічних мотивів, їх спрощення, узагальнення, організація з метою досягнення бажаного смислового і декоративного враження, стильової виразності.

Viber: 093-767-81-67; e-mail lysenkoti@ukr.net Зв'язок згідно розкладу занять.